

fællers skattemæssige stilling, således at den bringes i overensstemmelse med de principper, der i ægteskabslovgivningen i mange år har været gældende for ægtefællers økonomiske ansvar.

Da den indstilling, der ovenfor er afgivet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, på væsentlige punkter afviger fra mindretallets ønsker og forslag, kan mindretallet ikke medvirke til lovforslagenes gennemførelse.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (Peter Nielsen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Hans Lund, Chr. Rasmussen, Børge Schmidt, Eigil Schytt, Ømann og Aksel Larsen):

Til § 1.

1) § 1, nr. 1, affattes således:

„1. personer, der har bopæl her i landet.“

2) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„0. Personer, der inden for de sidste 4 år har haft bopæl her i landet, medmindre de godtgør at være undergivet indkomstbeskatning til fremmed stat eller Færøerne efter reglerne for derboende personer.“

Til § 3.

3) I stk. 3 ændres „§ 1, nr. 2“ til: „§ 1, nr. 3“.

Til § 5.

4) I stk. 1, 2. punktum, ændres ordene „undervisnings- eller opdragelsesanstalt“ til: „børne- og ungdomshjem“.

5) Stk. 2-4 affattes således:

„Stk. 2. Et hjemmeværende barn ansættes dog selvstændigt til skat, hvis det i indkomståret har en samlet årsindtægt på mindst 1.200 kr. ved

a) arbejde for fremmede,

b) indtægtsnydelse eller formue, der ikke er modtaget som gave fra en af forældrene, eller

c) arbejde i forældrenes erhvervsvirksomhed, forudsat at barnet er fyldt 15 år ved begyndelsen af indkomståret.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den årsindtægt, der efter stk. 2 er afgørende for, om barnet skal ansættes selvstændigt til skat, foretages først de fradrag, der vedrører den omhandlede indtægtsart. I barnets samlede indtægt af den i stk. 2 a) og b) nævnte art gives dernæst et særligt fradrag på 800 kr., uden at denne indtægt dog derved kan bringes under 0.

Stk. 4. Når et hjemmeværende barn samleskattes med familieoverhovedet, medregnes dets samlede indtægt af den i stk. 2 a) og b) nævnte art kun i det omfang, den overstiger 800 kr.“

Til § 8.

6) I stk. 1 og 2 ændres „§ 1, nr. 2“ til: „§ 1, nr. 3“.

Til § 23.

7) Paragraffen affattes således:

„§ 23. De personlige skatter til staten og kommunen, kirkelige afgifter og folkepensionsbidrag kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det samme gælder personlige skatter, der pålignes i udlandet af indkomst eller formue, samt det i § 61, stk. 2, nævnte tillæg til restskat.

Stk. 2. Overskydende skat, jfr. § 62, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Den i § 62, stk. 2, omhandlede godtgørelse medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.“

Til § 25.

8) I stk. 1, 3. punktum, udgår ordene „samt fradraget for personlige skatter“.

9) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Standardfradraget udgør 840 kr., dog højst 70 kr. for hver kalendermåned, ved hvis begyndelse selvstændig skattepligt foreligger. For gifte mænd, der er sambeskattet med hustruen, forhøjes standardfradraget til 1.200 kr., dog højst med 30 kr. for hver kalendermåned, ved hvis begyndelse sambeskatning finder sted. For personer,